

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/91/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621201749
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7621201749.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu Q. P., nar. X.XX.XXXX, bytom X., S. XXX/XX, zast. JUDr. Mariánom Rušinom, PhD., advokátom, so sídlom Košice, Letná 47, proti žalovanému BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, o určenie, že žalovaný nemá právo na výkon zrážok z dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 7Csp/73/2021-61 z 4.10.2021 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom určil, že žalovaný nemá právo na výkon zrážok zo mzdy z dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej dňa 17.5.2016 medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 45 869 464 a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Vyhovel tak žalobe, ktorú žalobca skutkovo odôvodnil tým, že dňa 24.4.2009 uzavrel s Poštovou bankou, a.s. zmluvu o úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 2.000 €. Žalobca predpísané splátky úveru neuhrádzal riadne a včas, v dôsledku čoho veriteľ pristúpil k zosplatneniu úveru ku dňu 10.9.2009. V priebehu mája v roku 2016 bol žalobca telefonicky kontaktovaný právnym predchodcom žalovaného (PRO CIVITAS, s.r.o.), ktorý pod vyhrážkami riešenia veci súdnou cestou a vzniku ďalších nákladov, zaslal žalobcovi na podpis Dohodu o privátnej novácii spolu s Dohodou o zrážkach zo mzdy. Žalobca ako osoba bez právnického vzdelania, obe dohody podpísal bez toho, aby si bol vedomý premlčania nároku a reálnej výšky pohľadávky. Následne dňa 5.2.2021 žalovaný adresoval zamestnávateľovi žalobcu výzvu na vykonávanie zrážok zo mzdy a tento nemal inú možnosť, než výzve vyhovieť. Vykonávanie zrážok zo mzdy považuje žalobca za nezákonné, nakoľko tým dochádza k nezákonnému zásahu do jeho majetkovej sféry. Trval na tom, že Dohoda o privátnej novácii a Dohoda o zrážkach zo mzdy sú neplatné pre ich rozpor so zákonom, konkrétne s ust. § 5a, § 7 ods. 2 a ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a § 551 Občianskeho zákonníka. Tvrdil, že nemal možnosť Dohodu o zrážkach zo mzdy odmietnuť, keďže ju musel uzavrieť spolu s Dohodou o privátnej novácii, nebol poučený o následkoch jej uzavretia, ani o tom, že ide o premlčanú pohľadávku, ktorú nemusí plniť a pred ich podpisom bol vystavený psychicky náročným telefonátom zo strany právneho predchodcu žalovaného. Podľa jeho názoru sa žalovaný takýmto spôsobom chcel vyhnúť súdnemu prieskumu Dohody o privátnej novácii a zmluvy o úvere a zabezpečiť si dlhšiu premlčaciu lehotu na uplatnenie pohľadávky. Okrem toho si žalovaný dlh umelo navýšil, čím sa nezákonne obohatil. Poukázal tiež

na neurčitost samotnej dohody o zrážkach zo mzdy, keďže neobsahuje označenie pohľadávky, ktorú má zabezpečiť, ani jej výšku. Vzniesol námietku premlčania. Žalovaný nesúhlasil s argumentáciou žalobcu a trval na tom, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je platným a zákonným zabezpečovacím inštitútom a nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zároveň tvrdil, že táto obsahuje všetky zákonné náležitosti.

3. Vychádzajúc z ust. § 3 ods. 1, § 37 ods. 1, 2, § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, § 53 ods. 3, 5, 6, § 54 ods. 1, 2, § 101, § 551 ods. 1, 2, 3, § 570 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 4 ods. 8, § 7 ods. 2, 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „ZoS“), § 2 písm. a/, b/, c/ zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a z vykonaných dôkazov, súd prvej inštancie dospel k záveru o dôvodnosti žalobou uplatneného nároku a stotožnil sa argumentáciou žalobcu. Zo spôsobu uzavretia Dohody o privátnej novácii a Dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré boli žalobcovi doručené poštou, mal za zrejmé, že nebol veriteľom náležite poučený o obsahu a následkoch uzavretia týchto dohôd, najmä o tom, že ich podpisom uznáva dlh, ktorý bol v tom čase už premlčaný a že pristupuje k dohode o novom záväzku. Ako laik a osoba bez právnického vzdelania tak žalobca nemohol mať vedomosť, že uznáva premlčaný dlh. Obranu žalovaného, že žalobca mal dostatok času sa s obsahom dohôd oboznámiť, vyhodnotil ako irelevantnú. Žalovaný v Dohode o privátnej novácii zjavne a úmyselne vynechal poučenie o tom, že dlh je premlčaný a do znenia vopred naformulovanej dohody vložil vyhlásenie dlžníka, že dlh uznáva, čo malo vplyv na ďalšie plynutie premlčacej doby. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalovaný nepostupoval v súlade s ustanoveniami zákona na ochranu spotrebiteľa, keď sa nedomáhal svojej pohľadávky súdnou cestou, čím sa chcel vyhnúť súdnemu prieskumu oboch dohôd, ako aj samotnej zmluvy o úvere. S využitím mylných informácií primäl žalobcu k súhlasu so zriadením nového záväzku v záujme predĺženia premlčacej doby, aj keď žalobca ako laik nemohol mať vedomosť, ani vôľu také vyhlásenie urobiť. Súd považoval takéto konanie za nekalú obchodnú praktiku, rozpornú s dobrými mravmi a v dôsledku toho vyhodnotil tento právny úkon v súlade s § 39 OZ za neplatný.

4. Dohodu o zrážkach zo mzdy považoval za zmluvnú podmienku spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože spotrebiteľ je tak nútený kedykoľvek strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na uspokojenie veriteľom vyčíslenej pohľadávky bez súdnej kontroly, teda ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka bez súdneho rozhodnutia. Veriteľ má tak priamu moc postihovať majetok dlžníka na uspokojenie svojej pohľadávky, vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok. Vykonávaním zrážok zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle ust. § 53 OZ, dochádza k nezákonnému zásahu do vlastníckych a spotrebiteľských práv žalobcu a pretrváva tak stav právnej neistoty, pričom z obsahu dohody nevyplýva právo žalobcu dohodu vypovedať, od nej odstúpiť, alebo inak jednostranne ukončiť. Súd prvej inštancie tak v závere skonštatoval, že žalobca preukázal naliehavý právny záujem na podanej žalobe v zmysle § 137 CSP, keďže len rozhodnutím súdu je možné zastaviť vykonávanie zrážok a poskytnúť tak ochranu spotrebiteľovi pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP tak, že v spore úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný, uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP. Žalovaný namietal nepreskúmateľnosť rozsudku pre jeho nedostatočné odôvodnenie. V odvolaní však neuviedol, ktoré konkrétne právne závery súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil, iba citoval z niekoľkých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky týkajúcich sa dostatočného a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia ako základného ústavného práva každého jednotlivca. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie uvedeným v bodoch 51. a 52. odôvodnenia, ohľadom neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy pre jej neprijateľnosť. Mal za to že, samotná dohoda o zrážkach zo mzdy, aj keď je formulároveho charakteru, nemusí hneď predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku, aj keď nebola individuálne dojednaná, pretože v každom jednotlivom prípade je potrebné zohľadniť dosah a následky aplikovateľnosti takej dohody. Poukázal na to, že uzavretím Dohody o privátnej novácii nedošlo automaticky k uzavretiu Dohody o zrážkach zo mzdy. Zároveň podotkol, že obe dohody boli žalobcovi doručené domov, preto mal žalobca dostatok času a priestoru na ich preštudovanie, prípadne si ich mohol nechať aj právne posúdiť a rozhodnúť sa, či ich podpíše. Taktiež mal možnosť dohodu o zrážkach aj odmietnuť, resp. nemusel ju podpísať. Podľa žalovaného sa žalobca sám slobodne rozhodol, že dohodu podpíše, čo aj uskutočnil a nikto ho k danému úkonu nenútil. Trval na tom, že dohoda o zrážkach

zo mzdy je zákonným zabezpečovacím inštitútom uzatváraným práve pre prípad neplnenia si povinnosti zmluvnou stranou, preto nemôže byť nekalou zmluvnou podmienkou. Súčasne poukázal na to, že v príslušnom ustanovení § 551 OZ sa neuvádza povinnosť zmluvných strán určiť si výšku zrážok zo mzdy. Pre platnosť takej dohody sa vyžaduje len písomná forma, pričom v súvislosti s výškou zrážok zákon určuje len to, že výška zrážok nemôže byť väčšia, než by bola pri výkone rozhodnutia. V závere podotkol, že ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, avšak nemožno mu poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu, keďže spotrebiteľ by bol v takýchto prípadoch zbavený akejkolvek zodpovednosti, pred uzatvorením zmluvnej povinnosti, dôkladne zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril a v odvolacom konaní ostal nečinný.

7. Krajský súd v Košiciach, ako odvolací súd (§ 34 CSP), posúdil odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov, dospejúc k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12.5.2022 o 10.15 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie Krajského súdu v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli riadne zverejnené v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

9. Žalovaný odvolanie odôvodnil s poukazom na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, a h/ CSP, t. j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký, medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania zohľadňujúc možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, jeho, následky, a podobne.

11. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná manuálna povinnosť súdu (a to tak v prípade, keď bola poskytnutá v užšom rozsahu, ako aj v prípade jej realizácie v širšom než zákonom predpokladanom rozsahu), pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2 CSP, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď), porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami (§ 193 CSP) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu (§ 194 ods. 2).

12. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy

skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

13. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že vo všeobecnosti je právnym posúdením činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením je potom potrebné rozumieť omyl v tomto postupe, a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec, alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý si nesprávne vyložil alebo napokon ak aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval avšak právnu normu nesprávne na zistený skutkový stav použil, v skutkových okolnostiach teda z právnej normy vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu v konaní, z hľadisk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok žalovaného vymedzených v podanom odvolaní dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a odvolacie dôvody neboli naplnené. Svojimi odvolacími námietkami urobil odvolateľ predmetom odvolacieho prieskumu správnosť záveru súdu prvej inštancie o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a splnenie atribútov riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver o merite veci. Neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy správne právne posúdil a dospel k správne záveru, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, a odvolací súd nezistil žiadne pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, ani iné vady konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zároveň odvolací súd nezistil nič, čo by opodstatňovalo tvrdenie odvolateľa, že súd svoje rozhodnutie neodôvodnil. Súd prvej inštancie zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, teda dôvody, ktoré ho viedli k danému rozhodnutiu. Jeho rozhodnutie preto nemožno považovať za neodôvodnené.

16. Odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný vo svojom odvolaní poukazuje na tie isté skutočnosti, ako vo svojich vyjadreniach počas konania na súde prvej inštancie a svoju obranu zakladá opätovne na tých istých právnych argumentoch, s ktorými sa okresný súd v odôvodnení rozsudku náležite vysporiadal. Správne, podrobné a presvedčivé sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd sa plne stotožňuje so všetkými dôvodmi neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy konštatovaných prvoinštančným súdom v odôvodnení rozsudku. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že je potrebné vziať na zreteľ ustálenú judikatúru Súdneho dvora EÚ týkajúcu sa nekalých podmienok v spotrebiteľských veciach ohľadom povinnosti vnútroštátneho súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, pretože je významným prvkom ochrany spotrebiteľa v práve EÚ a ak by vnútroštátne právo umožnilo veriteľovi obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, jej užitočného účinku (Effet Kutilén). Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o uplatnenom nároku.

17. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá má zabezpečovať uspokojenie pohľadávok žalovaného z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytuje žalovanému priamo právny priestor pre postihnutie majetku žalobcu, a to vymáhaním okrem (nad rámec) dlžnej sumy istiny úveru a zákonných nárokov

(príslušenstva) - aj tých plnení v jeho prospech, ktoré sa zakladajú na prípadných neprijateľných podmienkach uvedených v spotrebiteľskej zmluve, čím reálne dochádza k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech práv žalobcu ako spotrebiteľa. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací prostriedok upravený v § 551 OZ sa totiž od ostatných zabezpečovacích prostriedkov líši tým, že uspokojenie pohľadávky veriteľa nielen zabezpečuje, ale súčasne ide o prostriedok splácania veriteľovej pohľadávky. Účinnosť dohody nastáva okamihom jej predloženia platiteľovi mzdy dlžníka (jeho zamestnávateľovi), keď na jej základe sa pohľadávka veriteľa postupne uspokojuje vykonávanými zrážkami zo mzdy dlžníka, ktoré zamestnávateľ pravidelne vypláca veriteľovi, a to až do úplného zaplatenia veriteľovej pohľadávky, pričom nie je vylúčené, že takto by platiteľ mzdy dlžníka mohol realizovať (zraziť z jeho mzdy) aj neprípustné plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Výška vymáhanej pohľadávky (vrátane jej príslušenstva) je totiž založená iba na subjektívnej predstave veriteľa, a nie na objektívnom (komplexnom) posúdení a vyhodnotení obsahu spotrebiteľskej zmluvy a prípadnej nekalej povahy zmluvných podmienok v nej obsiahnutých po (ex offo) preskúmaní súdom, v súlade so zákonnými požiadavkami ochrany spotrebiteľa stanovenými vnútroštátnymi zákonmi a Smernicou Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. So zreteľom na uvedené neobstojí obrana žalovaného a jeho námietky uvedené v odvolaní, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dohodu o zrážkach zo mzdy uzavretú medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného ako neprijateľnú, a tým aj absolútne neplatnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka.

18. Okrem toho v prejednávanej prípadne malo podstatný význam pre posúdenie platnosti, resp. neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, aj posúdenie platnosti Dohody o privátnej novácii, resp. Dohody o zriadení nového záväzku, ktorý Dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečovala. Podľa § 558 OZ ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Z uvedeného je zrejmé, že uznanie dlhu nemohlo mať zákonom predpokladané právne účinky, nakoľko žalobca v čase podpisu Dohody o privátnej novácii o premlčaní nevedel. Žalovaný tvrdenie žalobcu nepoprel a ani nepreukázal, že v čase podpisu tejto dohody žalobca mal vedomosť o premlčaní. Z obsahu dohody nevyplýva, že by bol žalovaný poučený o premlčaní uznaného dlhu. Vychádzajúc z obsahu Dohody o privátnej novácii odvolací súd konštatuje, že právny predchodca žalovaného pri uzatváraní uvedenej dohody konal v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na ust. § 4 ods. 8 ZoS, keď pod zámienkou uzavretia dohody o zriadení nového záväzku vynútil od žalobcu uznanie premlčaného dlhu, o premlčaní ktorého a následkoch premlčania vedomosť nemal, čím zhoršil jeho postavenie v dôsledku predĺženia premlčacej doby, lebo v dôsledku uznania premlčaného dlhu sa tento znova stal vymožiteľným. Pohľadávka žalovaného bola pritom v čase uzavretia dohody už premlčaná (splatnosť úveru nastala dňom 10.9.2009, teda premlčacia lehota uplynula dňom 10.9.2012, pričom dohoda bola uzavretá až 9.5.2016). Vzhľadom na nepreukázanú vedomosť žalobcu o premlčaní dlhu a jeho následkoch v čase uznania (§ 558 OZ) nedošlo k účinnému uznaniu dlhu. Takáto praktika podstatne a negatívne zasahuje do práv spotrebiteľa a je nutné konštatovať, že právny predchodca žalovaného nepostupoval v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a dôvody, odvolací súd napadnuté rozhodnutie v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalobcovi žiadne preukázateľne vynaložené trovy odvolacieho konania nevznikli. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania tak odvolací súd nepriznal žiadnej zo strán sporu.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).